

AFKONDIGINGSBLAD VAN SINT MAARTEN

Jaargang 2014

No. 47

Landsverordening van de 2de juli 2014, tot wijziging van de Sanctielandsverordening inzake de wijze van implementatie van vastgestelde sanctieverordeningen of sanctiebesluiten van de Europese Unie

IN NAAM VAN DE KONING!

De Gouverneur van Sint Maarten,

In overweging genomen hebbende:

dat het, teneinde een zo uniform mogelijk Koninkrijksbeleid te bewerkstelligen, wenselijk is de Sanctielandsverordening te wijzigen voor wat betreft de wijze van implementatie van vastgestelde sancties van de Europese Unie;

dat het voorts wenselijk is om enkele technische gebreken te herstellen;

Heeft, de Raad van Advies gehoord, met gemeen overleg der Staten, vastgesteld de onderstaande landsverordening:

Artikel I

De Sanctielandsverordening wordt als volgt gewijzigd:

A

In artikel 1, onderdeel a, artikel 3, artikel 4 en artikel 8, tweede lid, wordt "artikel 2" telkens vervangen door: artikelen 2 of 2a.

B

In artikel 2 wordt "kunnen op de voordracht van de minister of de ministers bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen, de in artikelen 3 en 4 omschreven regels worden vastgesteld" vervangen door: worden bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen, de in artikelen 3 en 4 omschreven regels vastgesteld.

C

Na artikel 2 wordt een artikel toegevoegd luidende:

Artikel 2a

Bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen, worden de in artikelen 3 en 4 omschreven regels vastgesteld, ter uitvoering van verordeningen of besluiten vastgesteld in het kader van het gemeenschappelijk buitenlands en veiligheidsbeleid van de Europese Unie, voor zover deze zijn gericht op de handhaving of het herstel van de internationale vrede en veiligheid of de bevordering van de internationale rechtsorde.

D

Artikel 4 wordt gewijzigd als volgt:

1. In onderdeel 1 wordt "in afwijking van de artikelen 6, 7 en 8 van de Landsverordening toelating en uitzetting" vervangen door: in afwijking van de artikelen 6, 7 en 9 van de Landsverordening toelating en uitzetting.

2. In onderdeel 2 wordt "vergunningen tot verblijf of tot vestiging van vreemdelingen" telkens vervangen door: vergunningen tot tijdelijk verblijf of tot verblijf.

E

In artikel 15 wordt "de artikelen 2 of 7," telkens vervangen door: in de artikelen 2, 2a of 7,.

Artikel II

1. Deze landsverordening treedt, zodra deze in het Afkondigingsblad is geplaatst, in werking met ingang van de eerste dag van de zevende week na de datum van bekrachtiging.

2. In afwijking van het eerste lid, treedt deze landsverordening:

a. in werking met ingang van de eerste dag van de derde week na de beslissing van het Constitutioneel Hof indien de Ombudsman een zaak aanhangig heeft gemaakt als bedoeld in artikel 127, derde lid, van de Staatsregeling; of,

b. niet in werking indien het Constitutioneel Hof oordeelt dat deze landsverordening niet verenigbaar is met de Staatsregeling.

Deze landsverordening wordt met de memorie van toelichting in het Afkondigingsblad geplaatst.

Tweede juli 2014

De Minister van Algemene Zaken

Uitgegeven de *zeventiende* juli 2014;
De Minister van Algemene Zaken
Namens deze,
Hoofd Afdeling Juridische Zaken & Wetgeving

MEMORIE VAN TOELICHTING

Algemeen deel

De Europese Unie (verder: EU) kan sancties vaststellen in het kader van het gemeenschappelijke buitenlands- en veiligheidsbeleid van de Europese Unie. Die EU-sancties zijn gericht op de handhaving of het herstel van de internationale vrede en veiligheid of de bevordering van de internationale rechtsorde. Dit ontwerp van de Sanctielandsverordening beoogt, teneinde een zo uniform mogelijk Koninkrijksbeleid te bewerkstelligen, de Sanctielandsverordening te wijzigen voor wat betreft de implementatie van vastgestelde EU-sancties.

Sanctiemaatregelen zijn politieke instrumenten in het buitenland- en veiligheidsbeleid van de Verenigde Naties en de Europese Unie. Het zijn dwingende, niet-militaire instrumenten die worden ingezet als reactie op schendingen van het internationale recht of van mensenrechten door regimes die rechtsstatelijke en democratische beginselen niet eerbiedigen, in een poging een kentering teweeg te brengen. Daarnaast vervullen sancties een rol in de bestrijding van terrorisme, vooral met sancties gericht tegen individuen en niet-statelijke entiteiten.

Sanctiemaatregelen berusten meestal op een resolutie van de VN-Veilighedsraad. Een aantal sanctiemaatregelen heeft een autonome grondslag binnen de Europese Unie.

De meest voorkomende sancties zijn:

- wapenembargo's en handelsrestricties;
- financiële sancties (bevrozing van tegoeden); en,
- reis- en visumrestricties.

Sanctiemaatregelen in EU-verband zijn neergelegd in raadsbesluiten en in verordeningen van de EU. Wanneer de maatregelen uitsluitend een opdracht aan de EU-lidstaten inhouden (bv. visumrestricties), kan worden volstaan met een EU-raadsbesluit. Is de normstelling – mede – gericht op particulieren (bijvoorbeeld een bevrozing van tegoeden), dan wordt (ook) een EU-verordening vastgesteld. Wapenembargo's zijn uitsluitend verankerd in EU-raadsbesluiten.

In het artikelsgewijs deel van de toelichting, op artikel I, onderdeel B, wordt verder ingegaan op de wijziging van artikel 2, naar aanleiding van de opmerking van de Raad van Advies.

Ten slotte worden in artikel I, onderdeel D, enige technische wijzigingen voorgesteld die weliswaar waren signaleerd bij het opmaken van geldende teksten van de wettelijke regelingen van Land Sint Maarten, maar waarvan de wijziging niet binnen het gegeven mandaat viel.

Financiële paragraaf

Het onderhavige voorstel kent op zichzelf geen financiële gevolgen. Toekomstige sanctieverordeningen en -besluiten kunnen deze uiteraard wel hebben. Wanneer aan dergelijke verordeningen en besluiten bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen, uitvoering wordt gegeven,

wordt in de nota van toelichting bij die landsbesluiten uiteraard voorzien in een uiteenzetting van de financiële gevolgen, zoals bepaald in artikel 10 van de Comptabiliteitslandsverordening.

Artikelsgewijs deel

Artikel I, onderdelen A en E

De verwijzing in de artikelen 1, 3, 4, 8 en 15 naar artikel 2 dient te worden aangevuld met een verwijzing naar het nieuwe artikel 2a. Dergelijke vast te stellen landsbesluiten, houdende algemene maatregelen, kunnen voortaan gestoeld zijn op dan wel artikel 2, dan wel artikel 2a.

Artikel I, onderdeel B

De Raad van Advies merkt op dat het voorgestelde artikel 2a, in tegenstelling tot het bestaande artikel 2, niet als kan-bepaling is geformuleerd. Momenteel wordt op grond van artikel 2 van de Sanctielandsverordening door middel van landsbesluiten, houdende algemene maatregelen, uitvoering gegeven aan internationale sanctiebesluiten van volkenrechtelijke aard waartoe het Koninkrijk, en dus Sint Maarten, internationaal juridisch tot de naleving is gehouden op grond van artikel 25 van het Handvest van de Verenigde Naties. Aangezien het blijkens de tekst van artikel 2 ook steeds gaat om besluiten en aanbevelingen tot de naleving waarvan het Koninkrijk der Nederlanden zich reeds heeft verplicht, is de kan-bepaling in dat artikel overbodig. In het ontwerp wordt het bestaande artikel 2 daarom gelijkgetrokken aan het voorgestelde artikel 2a.

Daarbij is van de gelegenheid gebruik gemaakt om de passage 'op de voordracht van de minister' te schrappen aangezien dit nog stamt uit de eilandelijke tijd waarbij sprake was van collegiaal bestuur.

Tevens merkt de Raad van Advies op dat de kruisverwijzingen zoals gebruikt in de artikelen 2, 3 en 4, beter kunnen worden vermeden. De regering is het eens met de Raad dat kruisverwijzingen in beginsel onwenselijk zijn. Echter, vanwege het reeds bestaande systeem van de Sanctielandsverordening kunnen deze kruisverwijzingen in artikel 2 niet worden vermeden. Schrapping hiervan zou tot gevolg hebben dat de artikelen 3 en 4 slechts nog waarde behouden als voorbeelden, zonder de regelgevende bevoegdheid ingevolge artikel 2 tot de artikelen 3 en 4 te limiteren, hetgeen wel de bedoeling is. Om die reden is ook in het nieuwe artikel 2a een verwijzing naar de artikelen 3 en 4 opgenomen.

Artikel I, onderdeel C

Verordeningen of besluiten van de Europese Unie gericht op handhaving of het herstel van de internationale vrede en veiligheid of de bevordering van de internationale rechtsorde zijn geen gevolg van een internationaal dwingend besluit als hierboven beschreven, maar vloeien voort uit artikel 215, eerste en tweede lid, van het EU-

Werkingsverdrag en zijn voor Sint Maarten internationaal-juridisch niet verplichtend. Aldus kunnen EU-sancties in het kader van het gemeenschappelijk buitenlands- en veiligheidsbeleid in verordeningen of besluiten tegen bepaalde landen, waaraan Nederland wel gebonden is, niet rechtstreeks worden geïmplementeerd.

Het kan daarbij gaan om maatregelen naar aanleiding van omstandigheden waarbij de internationale rechtsorde of veiligheid ernstig in het geding is, waardoor niet alleen van Nederland maar ook van de andere Koninkrijksdelen kan worden verwacht dat zij in lijn met het Europees deel van het Koninkrijk der Nederlanden vergelijkbare maatregelen nemen.

Ingevolge artikel 3 van het Statuut zijn buitenlandse betrekkingen daarenboven een aangelegenheid van het Koninkrijk. Bij dergelijke belangrijke sanctiemaatregelen wordt dan ook uniformiteit tussen de landen binnen het Koninkrijk betracht. Om die reden dienen ook EU-sancties, die vastgesteld zijn in het kader van het gemeenschappelijke buitenlands- en veiligheidsbeleid van de Europese Unie voor zover die gericht zijn op handhaving of het herstel van de internationale vrede en veiligheid of de bevordering van de internationale rechtsorde, in Sint Maarten te worden geïmplementeerd door middel van sanctiebesluiten in de zin van de Sanctielandsverordening.

Artikel I, onderdeel D

In het kader van het Project Geldende Teksten zijn de wettelijke regelingen van Sint Maarten gedigitaliseerd, aangepast aan de nieuwe staatkundige situatie en – voor zover van toepassing – geconsolideerd. Tijdens die exercitie zijn technische gebreken aan het licht gekomen, welke op dat moment niet konden worden aangepast. Er waren in het kader van dat project slechts immers wijzigingen toegestaan die verband hielden met de nieuwe staatkundige situatie. Wanneer een wijziging van een wettelijke regeling wordt voorgesteld, zal steeds worden bekeken of er sprake is van gebreken en wanneer dat het geval is, worden de nodige verbeteringen gelijk meegenomen. In het geval van de Sanctielandsverordening bleek dat de tekst van de regeling op enkele punten niet zuiver aansloot op de Landsverordening toelating en uitzetting. Voorgesteld wordt dit nu aan te passen. Het advies van de Raad van Advies om een passage ter zake in de considerans op te nemen, is overgenomen.

De Minister van Algemene Zaken